

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **L. O.**, zastoupená Helenou Dvornou, advokátkou se sídlem Hurbanova 11, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2017, č. j. 1 Az 53/2016 – 94,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) podala dne 9. 7. 2017 u Nejvyššího správního soudu prostřednictvím jí zvolené právní zástupkyně kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2017, č. j. 1 Az 53/2016 – 94, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2016, č. j. OAM-1096/ZA-ZA02-BE04-2015, v němž byla opakovaná žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany posouzena jako nepřípustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno dle § 25 písm. i) zákona o azylu.

[2] V kasační stížnosti stěžovatelka pouze uvedla, že kasační stížnost směřuje proti výroku I. napadeného rozhodnutí městského soudu a požádala o osvobození od soudních poplatků. Dále v témže podání uplatnila blanketní návrh na přiznání odkladného účinku a uvedla, že kasační stížnost bude odůvodněna v dodatečné lhůtě. Stěžovatelka přitom nepopsala žádné konkrétní skutkové či právní důvody kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 11. 7. 2017, č. j. 5 Azs 198/2017 - 4, stěžovatelku dle § 106 odst. 3 a § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede důvody, pro které napadá rozsudek městského soudu, a aby uvedla a doložila skutečnosti svědčící o tom, že by výkon nebo jiné následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatelka byla zároveň poučena o tom, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno do datové schránky dne 17. 7. 2017.

[3] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[4] Ústavní soud již v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, publikovaném pod č. 152/2006 Sb. ÚS, uvedl, že „*tak závažné procesní oprávnění, jakým je možnost stěžovatele rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody, nelze činit závislou na právně nejisté a nepředvídatelné skutečnosti, zda soud vyzve stěžovatele k doplnění náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. či nikoli. To nic nemění na skutečnosti, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena*“. Soudní řád správní zakotvuje koncentraci řízení o kasační stížnosti, je-li stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění kasační stížnosti. Uplatnit důvody dosud v kasační stížnosti neuplatněné tedy lze pouze v měsíční lhůtě stanovené usnesením soudu, kterou lze prodloužit pouze na včasnou žádost stěžovatele. K důvodům kasační stížnosti uplatněným po uplynutí uvedené lhůty nelze s ohledem na opožděnost takového doplnění kasační stížnosti přihlížet (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 – 28, dostupné na www.nssoud.cz).

[5] V daném případě stěžovatelka podala blanketní kasační stížnost. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl doplněn podáním ze dne 20. 7. 2017 a Nejvyšší správní soud o něm rozhodl tak, že jej usnesením ze dne 17. 8. 2017, č. j. 5 Azs 198/2017 – 21, zamítl. Kasační stížnost samotnou však stěžovatelka ve stanovené lhůtě nedoplnila. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti ve stanovené lhůtě není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a), § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[6] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. srpna 2017

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu